

YNGVAR BRENNA

A dost: Proč oslavovat sexuální orientaci a proč musí do toho zapojovat co nejmenší děti? Nory podle jejich tisíců komentářů v norských masmédiích nadzvedlo to, že se místo, aby byly nechávány na pokoji a aby dětmi zůstávaly dětmi a aby jim dospělí dopřávali potřebné vlastní období /dětství/ a zažívání světa tak, jak je samy vidí, tak je místo toho tahají a nutí do něčeho, co bývá spojeno s dospělými a tím jim berou jejich nevinost a bezstarostnost nejen v ohledech pohlaví a sexuální orientace. Zdá se, že pro mazané organizátory-aktivisty takových akcí je důležité začleňovat děti dříve, než samy od sebe objeví normální svět. Dosud nebýval ani v Norsku tzv. coming out, tedy přiznání se k homosexuální orientaci, spojován s dětmi, proto nyní mnozí brojí proti tomu, aby byly pohlavně ani mentálně plně vyvinuté děti využívány jako páky pro ideologické účely, což má podle mnohých k

slušnosti, morálce a důstojnosti pěkně daleko, podobně jako užívat děti k politickým účelům a v propagačních akcích na ovlivňování ostatních dětí.

Chystaná akce „Pride pro děti“ byla v městě Bergen zrušena, aniž byl k tomu důvod, míní norská policie, jelikož podle její analýzy se o vyhrůžky nejednalo. Kvůli zrušení překypovala žluč Linn Kristin Engøvé, starostce Bergenu a Jonasovi Gahrovi Støremu, současnému premiérovi Norska. Ten onačil krok slovem „vážný“, zatímco bývalá premiérka Erna Solbergová zrušení okomentovala slovy „extrémně smutné“. Strana zelených žádala zásah premiéra, jelikož „je to odpovědnost celé vlády postarat se o to, aby bylo bezpečné být v Norsku příslušníkem LGBT+“. Strana Venstre požádala po ministryni spravedlnosti akční plán pro zajišťování pocitu bezpečnosti účastníků takovýchto akcí v budoucnu. Znepokojená byla i organizace Amnesty International.

Iniciativu pak převzala organizace FRI, jež dětem najmula skupinu Haus of Friele, jež si původně zamluvila i organizace Redd Barna. Proč se děti staly cílovou skupinou skupiny, jež prý předvede něco, co se podezřele podobá tzv. show s chováním se sexuálním podtextem a pro děti nevhodným chováním a s jasnou výzvou: Budte jako my, staňte se jedním z nás.

Nikdo z kritiků vyhrožování komukoli nepodporuje, ať je namířená na kohokoli či cokoli. O tom to není, jen kritizují to, čemu prý chce vystavovat malých děti, tedy protiprávní sexualizaci, matení problematikou pohlaví a identity a zneužívání pro ideologické účely a ideologii. Ti, jež dokonce mají v názvu, že mají děti chránit, mohou je snadno vyhrožovat tím, že děti žene k předčasným, vyhraněným postojům ohledně pohlaví, aniž by se samy vrhly na vlnu, pocítí-li potřebu manifestovat vlastní orientace. Implementace širokého spektra sexuality v dětských hlavičkách prý nevypěstuje v nich jistotu a identitu.

Ovšem mnozí zastánci „osvěty“ zaměřené na děti neví co podporují a komentáře odpůrců podle zastánců prý oplývají nenávistí a údajně slouží jako nejpádňějšími důkazy proč je Pride zapotřebí. Pride pro děti je prý od toho, aby se předvedlo těm dětem, jež jsou zamilované do vrstevníků téhož pohlaví ještě dlouho před tím, než dokončí základní školu, že je to zcela v pořádku a prý jsou to jen pomatení dospělí, jež LGBT+ spojí se sexem a ne s inkluzí, diverzitou a láskou a předváděním dětem, že je bezpečné a v pohodě být sám sebou.

Indoktrinace (i tehdy, je-li zabalená do hraní si) je nadávkou tehdy, vyskytuje-li se v jiných kulturních prostředích a není to v souladu s „hodnotami Západu“. Zato v Norsku je to naprosto neproblematické a pozitivní. Proč postavit děti do „obranné linie“ kontroverzní problematiky? Pro organizace jsou ale jen prostředkem na šíření určitého konceptu myšlení, jenž boří společenské normy a zvyky a nahrazují je svými vlastními, jelikož jsou si vědomí, že to dětská mysl vstřebá nekriticky. Dospělí tlačí děti před sebou a dělají z nich oběti. Tahají je do něčeho, čím jsou posedlí a zneužívají děti jednak jako odrazovou zónu pro sympatii, jednak na to, aby ospravedlňovali kritiku vůči těm, jež s nimi nesouhlasí.

Zastánci trvají na totalitním názorovém rovnostářství. Buď přitakáte ke všemu anebo jste neznalí omezenci plní předsudků. Zastánci dělají ze všeho závodění o to, kdo je více na morální výši. Co je jim naprosto cizí, to je pochopení pro ty a respekt vůči těm, jež se rozhodnou, že se jejich děti nemají zúčastňovat Pride, že děti do něj nepatří a že sami si hodlají vybírat, čemu mají být vystavováni jejich děti. Zastánci kolikrát neumí rozlišovat mezi nenávistí a samostatným rozhodováním se a pokouší se rozbít údajnou nenávist nenávistí a bránit odpůrcům v ochraně dětí a nálepkovat je, zesměšňovat, démonizovat atd. veškerou tíhou skupinového nátlaku, aby tuto nenávist a tuto fobii normalizovali.

Norsko je „plněno“ lidmi, jež mají mnohem více proti Pride než starousedlíci. Kolik vyznavačů náboženství, o němž se nemá mluvit a psát, se veřejně přizná k homosexualitě, či zúčastní Pride? Mnozí

Norové jsou ve všech situacích posedlí údajným všudypřítomným rasismem, ovšem o tom, že v některých čtvrtích Osla někteří poplivou či jinak fyzicky, či slovně zaútočí na homosexuály, jež se drží za ruku či se políbí, o tom se v této souvislosti nikdo z nás nedoče ani neuslyší.

Útočit na mysl malých dětí záležitostmi, na než by ještě dlouho neměly ani pomýšlet a překračovat tělesné meze dětí vede k chaosu v pohledu na sebe samého, nejistotě, litování a v krajním důsledku k sebevraždě. Zmíněná organizace FRI není jen tak kdejaká organizace. Na svém webu požaduje „volnější sexualitu a radikální chápání pohlaví.“ Přesto, že má jen necelých 4000 členů schůzovala se všemi nakladatelstvími vydávajícími učebnice a postarala se o to, že se norské děti již od 3. třídy učili, že pohlaví není o biologii, nýbrž relativní a věcí subjektivních pocitů jednotlivce.

Proč musí být do dětí dokonce i předškolního věku vštěpována nejistota ohledně vlastního pohlaví a na čem vůbec jsou jen proto, že je něco politicky korektní a pokrokové a módní v zemích jako jsou Spojené státy? Není slavení toho, že někdo je odlišný totéž, jako vymezování se vůči ostatním čili opak propagované soudržnosti a sounáležitosti?

Na zpravodajském webu www.nettavisen.no napsal homosexuál jménem Loke Aashamar, že není projevem nenávisti chtít zproštění od Pride. To, že organizace jako Fri organizující akce Pride reprezentují diverzitu a inkluzi, sedí pouze tehdy, jste-li s nimi zajedno, jinak ne. Podle Aashamara je mnoho LGBT+ osob, jež vůbec nesouhlasí s jejich ideologií, ovšem pro ně je šíření nepravd o názorových odpůrcích zcela legitimní. Takovým organizacím nestačí definovat sebe samé a co je přirozené a vhodné: usilují rovněž o to, definovat co jsme všichni ostatní a z původního hesla „Milovat toho, koho chcete“ se posunuly k „Milovat kohokoliv“ (což nahrává pedofilům a snahám některých o legalizaci sexu mezi dospělými a dětmi).

Jakmile poznáte ty, jež nemáte právo kritizovat a kdo je ušetřen před novinářskou investigativní prací, tak vám dojde, kdo se ve vašem státě těší moci a autoritě. Skupina rodičů sepsala formulář žádosti o zproštění od účasti jejich dětí na aktivitách jeslí a škol, jež působí na nich urážlivě a odchyluje od jejich náboženských přesvědčení a životonázoru a odvolávají se přitom na zákon o vzdělávání a práva rodičů. Podle těchto rodičů ideologie Pride propagují a velebí LGBT+ komunitu jako kdyby měla být novým státním náboženstvím, jež jsou všichni povinni uctívat.

| [Yngvar Brenna](#)

■ ■ ■ ■ ■ (7 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).